

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1011/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313207675
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6313207675.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľky Z. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. X, T. zastúpenej Združením na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom Pecwalova 12, Nitra proti odporcovi Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, zastúpeného MST PARTNERS, s. r. o., Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 36 861 545, v konaní o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Brezno sp. zn. 6C/269/2013-180 zo dňa 24. 01. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd návrh odporcu na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že návrhom na prerušenie konania zo dňa 17. 01. 2014 sa odporca domáhal, aby súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte OSP) a to až do právoplatného ukončenia konania vedeného pred Ústavným súdom SR pod sp. zn. II. ÚS 382/2013, Rvp. 5052/2012. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia konštatoval, že odporca odôvodnil návrh na prerušenie konania skutočnosťou, že predmetom uvedeného konania vedeného pred Ústavným súdom SR je posudzovanie otázky porušenia práv účastníka na súdnu ochranu podľa Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konaním a rozhodovaním Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 6Cdo/1/2012, ktorý podľa odporcu napriek tomu, že vo veci nerozhodoval meritórnym rozhodnutím, uvádzal v odôvodnení svojho rozhodnutia vecné názory v merite veci. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia poukázal na ust. § 109 ods. 2 písm. c/ OSP a uviedol, že v tomto prípade prebiehajúce konanie pred ústavným súdom nebude mať pre rozhodovanie o zrušení rozhodcovského rozsudku taký význam, ktorý by odôvodňoval prerušenie konania a vyčkание na konečné rozhodnutie o spomenutej ústavno-právnej otázke. Zdôraznil, že prvostupňový súd v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku postupuje preskúmaním konkrétnych okolností prípadu a aplikovaním právneho predpisu, ktorého výklad nie je pre súd problematický resp. nespôsobuje súdu interpretačné problémy. Správnosť a ústavnosť postupu Najvyššieho súdu SR pri rozhodovacej činnosti nemôže podľa okresného súdu ovplyvniť výklad zákona v otázke, ktorú pri svojom pochybení riešil. Na základe uvedeného dospel okresný súd k záveru, že nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 109 ods. 2 písm. c/ OSP a návrh odporcu na prerušenie konania zamietol.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa odporca odvolal a v odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru je odvolaním napadnuté uznesenie nezákonné a nepreskúmateľné, pretože okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil. Zdôraznil, že okresnému súdu predložil návrh na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, ktorý odôvodňoval tým, že Najvyšší súd SR vo svojom uznesení sp. zn. 6Cdo/1/2012 z 21. 03. 2012 rozhodol v procesnej forme o odmietnutí dovolania. Napriek tomu vyslovil v odôvodnení uznesenia o odmietnutí dovolania závery meritórnej povahy, nemajúce žiaden vzťah k dôvodom odmietnutia dovolania. V uvedenej súvislosti

poukázal odporca na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 402/2008 z 01. 04. 2009, kde sa uvádza, že „ak sa najvyšší súd v rámci dovolacieho konania meritórne vecou nezaoberal a dovolanie odmietol, potom ani nemohol meritórne formulovať závery nižších súdov“. Odporca ďalej v odvolaní uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/1/2012 z 21. 03. 2012 riešilo otázku neprijateľnosti rozhodcovskej doložky je zrejmé, že ak Ústavný súd SR skonštatuje, že týmto uznesením boli prerušené práva odporcu v exekučnom konaní, bude zároveň zrejmé, že Najvyšší súd SR riešil označenú otázku protiprávnym spôsobom a teda na jej riešenie nebude možné prihliadať. Preto je podľa odporcu zrejmé, že v konaní vedenom pred ústavným súdom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre súdne konanie vedené pred Okresným súdom Brezno pod sp. zn. 6C/269/2013. Návrh odporcu toto súdne konanie prerušiť podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP a to až do právoplatného ukončenia konania vedeného pred Ústavným súdom SR pod sp. zn. II. ÚS 382/2013, Rvp. 5052/2012 bol preto podľa odporcu dôvodný a opačný názor okresného súdu nie je správny. Odporca v odvolaní ďalej okresnému súdu vytkol, že uznesenie o prerušení konania nedostatočne odôvodnil a uviedol, že v zmysle ust. § 169 ods. 2, veta druhá OSP musí byť uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odôvodnené a to najmä preto, aby odvolací súd mohol preskúmať dôvody, ktoré súd prvého stupňa viedli k tomu, že neprerušil konanie a nevyčkal v tomto prípade na právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 382/2013. V uvedenej súvislosti odporca v odvolaní uviedol, že prvostupňový súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktorým zamietol návrh odporcu na prerušenie konania obmedzil len na citáciu ust. § 109 ods. 2, písm. c) OSP a na skonštatovanie, že v konaní vedenom na ústavnom súde sa nerieši otázka, ktorá má vplyv pre konanie vedené pred Okresným súdom Brezno pod sp. zn. 6C/269/2013; aké dôvody viedli prvostupňový súd k záveru, že tunajšie konanie s konaním pred Ústavným súdom SR nijako nesúvisí, resp. na základe akej úvahy okresný súd postupoval, nie je podľa odporcu možné z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia zistiť. Na základe uvedených skutočností odporca navrhol, aby „odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 a 2 OSP zrušil a konanie vedené na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 6C/269/2013 podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ OSP prerušil, pretože prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať pre rozhodnutie súdu v tejto veci význam alebo aby podľa ust. § 221 ods. 1 a 2 OSP uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie“.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním odporcu podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo súd dal na takéto konanie podnet.

Citované ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ OSP upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. V danom prípade okresný súd odôvodnil zamietnutie návrhu na prerušenie konania tým, že rozhodnutie vydané v konaní vedenom pred Ústavným súdom SR pod sp. zn. II. ÚS 382/2013, Rvp. 5052/2012 nemá pre toto konanie taký význam, že by to odôvodňovalo prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia konania vedeného pred Ústavným súdom SR sp. zn. II. ÚS 382/2013, pretože prvostupňový súd môže vo veci rozhodnúť na základe preskúmania konkrétnych okolností prípadu a aplikovaním právneho predpisu, ktorého výklad nie je problematický resp. nespôsobuje súdu interpretačné problémy. Odporca v odvolaní prvostupňovému súdu vytkol, že okresný súd nezistil skutkový stav veci a že jeho rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania nie je dostatočne odôvodnené a tým pádom aj nepreskúmateľné. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na ust. § 157 ods. 2 OSP, z ktorého obsahu vyplýva, že súd je povinný v odôvodnení svojho rozhodnutia stručne, jasne a výstižne vysvetliť, akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil. Rozsah a obsah odôvodnenia je podmienený jednak formou rozhodnutia (teda tým či súd rozhoduje uznesením alebo rozsudkom), ale tiež predmetom rozhodovania (rovnako ako rozsah zisťovania skutkového stavu veci). V danom prípade okresný súd rozhodoval o návrhu na prerušenie konania, pričom jasne, stručne a výstižne vysvetlil, prečo má za to, že rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. II. ÚS 382/2013 nemá pre toto konanie taký význam, aby súd využil svoju fakultatívnu možnosť prerušiť konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR pod sp. zn. II. ÚS 382/2013, pričom uviedol, že preskúmaním konkrétnych okolností prípadu a aplikovaním príslušného právneho predpisu, ktorého výklad nie je problematický, môže dospieť k rozhodnutiu v tejto veci. Podľa názoru odvolacieho súdu

takéto odôvodnenie odvolaním napadnutého uznesenia je vzhľadom k predmetu rozhodovania (návrhu na prerušenie konania) jasné a zrozumiteľné, pretože z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia okresného súdu možno pochopiť prečo súd návrh na prerušenie konania zamietol. Rovnako je vzhľadom na predmet rozhodovania (návrh na prerušenie konania) v dostatočnom rozsahu zistený skutkový stav veci okresným súdom.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.